

Dues de les obres amb fibra de cel·lulosa de Salvador Alibau que s'exposen a l'Espai Volart 2 ■ JUANMA RAMOS

L'Espai Volart 2 reivindica l'obra de Salvador Alibau, considerat un mestre de la pintura amb cel·lulosa

Matemàtica en paper i aigua

Montse Frisach
BARCELONA

La poesia, la ciència i l'experimentació tècnica s'alien en l'obra de l'artista Salvador Alibau (1925-2012), un dels pintors més destacats de la generació de postguerra a Catalunya i, en canvi, no gaire conegut per al públic general. Una retrospectiva d'una quarantena d'obres de l'artista a l'Espai Volart 2 de la Fundació Vila Casas a Barcelona reivindica l'art poètic i fràgil d'Alibau, que és considerat un mestre en la utilització de la fibra de cel·lulosa i les aigües.

Alibau va començar la carrera artística als anys cinquanta i després d'algunes exposicions, una dècada més tard, va abandonar l'art per fundar una fàbrica de motlures d'artesania que li va funcionar molt bé. Quan Alibau va decidir retornar a l'activitat artística el 1972, "ho va fer amb totes les conseqüències i dedicant-s'hi plenament", segons explica el comissari de l'exposi-

ció, Àlex Mitrani. "El seu millor moment arriba amb la seva maduresa", hi afegeix el crític d'art.

Aprofitant l'experiència tècnica que havia adquirit a la seva empresa i el seu esperit d'inventor, Alibau va començar a experimentar amb materials, tècniques i eines diferents

Alibau pintava dins d'unes cubetes d'aigua amb eines que es construïa ell mateix

per aconseguir uns efectes en la superfície de l'obra força especials. Una de les aportacions tècniques més espectaculars de l'artista és l'ús de la fibra de cel·lulosa. "Alibau es va construir unes cubetes on col·locava el suport dins de l'aigua. Pintava allà dins,

ajudant-se d'uns miralls i d'uns arnesos que li permetien aguantar la seva posició sense patir gaire físicament", explica Mitrani. A més, al seu taller de Sant Llorenç d'Hortons (Alt Penedès), el creador es fabricava ell mateix les eines, que són com delicades escultures, algunes de les quals estan exposades en aquesta mostra.

Força i fragilitat

El resultat d'aquesta feina amb l'aigua són unes obres fràgils, però de gran força estètica. En alguns casos el paper, de vegades estripat, penja literalment de fils. Són obres que estan a la frontera entre la pintura i l'escultura en paper, i que tenen una forta influència orientalista i juguen amb la idea de la tensió entre el buit i el ple.

Els dos temes que interessaven especialment Alibau són la natura i les matemàtiques. La seva preocupació, per exemple, pels incendis forestals es concreta en les obres de la sèrie del bosc cremat, creades aprofitant la pàti-

na d'un paper centenari. En la natura, Alibau troba seqüències matemàtiques. "En les seves obres hi ha multitud de símbols i fórmules matemàtiques. I la matemàtica l'interessa tant que va arribar a crear el concepte de *matemàrtica*, una forma de coneixement que integra la ciència i la intuïció."

Des que va reprendre l'activitat artística, Alibau va començar a exposar regularment, sobretot en l'àmbit institucional. També se li va encarregar una escultura amb motiu del centenari de l'Institut d'Estudis Catalans, que es va instal·lar el 2008 en un pati de la institució. Alibau era un home profundament catalanista, cosa que es pot veure en marques a les pintures amb forma de senyera. En vida de l'artista es va crear una fundació amb seu a la seva casa taller de Sant Llorenç d'Hortons. ■

* **Salvador Alibau.** ESPAI VOLART 2. AUSIÀS MARCH, 22. FINS AL 21/4